

ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO

ORGANIZACJA POŻYTKU PUBLICZNEGO

ZARZĄD GŁÓWNY

Zawsze Wierni Ojczyźnie

ul. Marszałkowska 115 p. 349
00-102 Warszawa,
tel. 727 008 000
E-mail: zzwp@op.pl
www.zzwp.pl

L.dz. 50/17

Warszawa, dnia 08.03. 2017 r.

Związek Żołnierzy Wojska Polskiego
Zarząd Główny
ul. Marszałkowska 115 p. 349
00-102 Warszawa

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

Dotyczy: Zaniechania prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (druk nr 1105)

Na podstawie postanowienia art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U z 2014 r. poz. 1195 z późn. zm.) Prezydium Zarządu Głównego Związku Żołnierzy Wojska Polskiego działając w interesie publicznym tj. emerytów i rencistów wojskowych oraz członków ich rodzin pobierających świadczenia emerytalne i rentowe na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1037) składa petycję o zaniechanie prac na projektem zmiany tej ustawy (druk sejmowy 1105).

UZASADNIENIE

1. Przesłanie projektu ustawy do Sejmu poprzedzone zostało przypadkami rażącego naruszenia prawa polegającymi na zlekceważeniu przepisów zawartych w Regulaminie Prac Rady

Ministrów (MP z 2016 r. poz.1006) dotyczących postępowania z projektami dokumentów rządowych, a w szczególności:

- 1) nieumieszczeniu projektu w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.
 - 2) nieopublikowaniu projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (stwierdzenie zawarte w ostatnim akapicie uzasadnienia projektu ustawy jest nieprawdziwe),
 - 3) nieprzeprowadzeniu uzgodnień i konsultacji społecznych, w tym z organami przedstawicielskimi żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową,
 - 4) nierozpatrzeniu projektu zmian ustawy przez Komitet Stały Rady Ministrów,
 - 5) nierozpatrzeniu projektu ustawy przez komisję prawniczą,
 - 6) nierozpatrzeniu projektu przez Radę Ministrów.
2. Projektodawca ustawy stwierdza w uzasadnieniu, że celem ustawy jest wprowadzenie zmian zapewniających zniesienie przywilejów emerytalnych związanych z pełnieniem służby na rzecz „totalitarnego państwa” w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 sierpnia 1990 r. oraz Wojskowej Radzie Ocalenia Narodowego. Autorzy projektu ustawy nie zadają sobie trudu by zdefiniować pojęcie „państwa totalitarnego”, używają go świadomie, aby wzbudzić negatywne odczucia społeczne w stosunku do byłych żołnierzy oraz członków ich rodzin. **Powyższe stwierdzenie jest nieprawdziwe i populistyczne.** Ustawa z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nie dzieli żołnierzy na pełniących służbę w organach, o których mowa w projekcie ustawy (gorszych) oraz pozostałych (lepszyc). Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej. **Zasady naliczania wysokości emerytur określone w art. 15 ust. 1 i 1a są jednakowe dla wszystkich żołnierzy**, z wyjątkiem podwyższania emerytury z tytułu pełnienia służby w przypadkach wymienionych *expressis verbis* w § 15 ust. 2. Jedynymi „przywilejami” żołnierzy objętych projektem ustawy jest zwiększenie o 2 % podstawy wymiaru emerytury za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w zwalczaniu fizycznym terroryzmu, o 1 % podstawy wymiaru emerytury za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w służbie wywiadowczej za granicą oraz w oddziałach specjalnych, a także o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych. **W świetle powyższego twierdzenie o rzekomych przywilejach emerytalnych jest propagandowym nadużyciem niemającym nic wspólnego z zasadami sprawiedliwości społecznej.**
3. Postanowieniami ustawy zostaną objęci niektórzy kombatanci, żołnierze różnych formacji i frontów walki, w tym Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari, Legii Honorowej, Krzyża Walecznych, Krzyża Powstania Warszawskiego oraz innych odznaczeń bojowych.
 4. Przepisy projektu wprowadzają pozasądową niedopuszczalną zbiorową odpowiedzialność uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych. Projektodawca pragnie ukarać nawet osoby, które nie wykonywały tej służby, lecz należą do rodziny żołnierza, który przepracował w danej służbie nawet tylko jeden dzień. Jego celem jest obniżenie wysokości świadczeń emerytalno-rentowych otrzymywanych przez żołnierzy poniżej poziomu świadczeń należnych osobom objętym emerytalnym systemem powszechnym, pomijając specyfikę służby wojskowej

z uwagi, za którą państwo powinno gwarantować żołnierzom odpowiednie prawa emerytalne i rentowe. Jest to działanie represyjne.

5. Minister Obrony Narodowej, poprzez Szefa Gabinetu Politycznego MON – Rzecznika Prasowego oszukał żołnierzy i emerytów wojskowych. W dniu 5 lutego 2016 r., Szef Gabinetu Politycznego – Rzecznik Prasowy poinformował Prezydium Organów Przedstawicielskich Żołnierzy Zawodowych (KONWENT), że w Ministerstwie Obrony Narodowej oraz w innych ministerstwach nie są w tej chwili prowadzone prace, które pogarszałyby sytuację żołnierzy zawodowych oraz emerytów wojskowych. Podkreślił także, że takie prace nie są planowane w komórkach resortu obrony narodowej. Informacja ta nie uspokoiła nastrojów w wojsku i dlatego powtórzył ją w dniu 7 marca 2016 r. podczas spotkania z przewodniczącym KONWENTU płk Marianem Babušką i polecił opublikowanie jej na stronie internetowej KONWENTU. Wbrew tym zapowiedziom, na początku grudnia br. uzasadniał on w mediach komu zostanie zmniejszona emerytura.

W świetle powyższego uzasadnienia złożenie petycji jest zasadne.

Sekretarz Generalny
Zarządu Głównego ZZWP

płk Jan Kacprzak

Prezes

Związku Żołnierzy Wojska Polskiego

gen. dyw. w st. spocz. dr Franciszek Puchała